

(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Økonomi- og Valutaudvalget

FORELØBIG
2006/2270(INI)

12.3.2007

UDKAST TIL BETÆNKNING

om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog
(2006/2270 (INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Ieke van den Burg

(Ekstern oversættelse)

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog (2006/2270 (INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser 2005-2010 (KOM(2005)0629),
- der henviser til gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (FSAP) (KOM(1999)0232) vedtaget af Kommissionen, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked³, kapitalkravsdirektiverne (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning)⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning)⁵) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om aktionærers udøvelse af stemmerettigheder i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked (KOM(2005)0685),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument – Statusrapport om det indre markeds finansielle tjenesteydelser 2006,
- der henviser til europæiske etiske regler om clearing og afvikling⁶ af 7. november 2006 og eurosystemets forslag om at udvikle et afviklingssystem for værdipapirtransaktioner i penge fra centralbankerne (Target 2-værdipapirer),
- der henviser til Kommissionens forslag til et direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiverne 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF i forbindelse med procedurereglerne og evalueringskriterier for en opgørelse af erhvervelser og øgning af aktiebeholdningen i den finansielle sektor (KOM(2006)0507),
- der henviser til FSC's rapport om finansielt tilsyn af februar 2006 (Francq-rapport) offentliggjort den 23. februar 2006,
- der henviser til den anden foreløbige rapport fra Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalgs overvågning af Lamfalussy-processen af 26. januar 2007,

¹ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

² EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

³ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁴ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁵ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf.

(Ekstern oversættelse)

- der henviser til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs (CESR) rapport om redskaber i forbindelse med tilsynet med EU's værdipapirmarkeder (Himalaya-rapporten) offentliggjort den 25. oktober 2004,
- der henviser til sin beslutning af 28. april 2005 om den nuværende status for integrationen af EU's finansielle markeder¹ og af 4. juli 2006 om konsolidering af industrien for finansielle tjenesteydelser²,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0000/2007),

1. lykønsker Kommissionen med FSAP's bidrag til skabelsen af et europæisk kapitalmarked, der er ledende i verden ikke mindst på grund af kvaliteten og soliditeten af dets finansielle regulering;
2. tilskynder medlemsstater til at sikre den rettidige og homogene gennemførelse af FSAP; tilskynder Kommissionen til at overvåge dens håndhævelse og tilskynder niveau 3-udvalgene til hele tiden at forbedre konsistensen i dens anvendelse;
3. ville hilse en mere dybdegående undersøgelse af de økonomiske effekter af FSAP-foranstaltningerne i lyset af Lissabon-strategiens program velkommen; beder Kommissionen om at bemyndige sådanne undersøgelser sammen med dens årlige situationsrapport og kontrol af gennemførelsen;

Markedskoncentration

4. bemærker en høj markedskoncentration i topsegmentet for finansielle tjenesteydelser for store børsnoterede selskaber, især revisionsfirmaer, kreditvurderingsbureauer og investeringsbanker; tilskynder Kommissionen og nationale konkurrencemyndigheder til nøje at håndhæve EF's konkurrenceregler; understreger behovet for tilgængelige klage- og afhjælpningsprocedurer; og beder Kommissionen om at tage behørigt hensyn til brugernes perspektiv;
5. understreger behovet for gennemsigtighed i gebyrer og adskillelse af vurderings- og rådgivningsaktiviteter og tilhørende omkostninger kreditvurderingsbureauerne imellem; understreger, at kreditvurderingsbureauerne spiller en offentlig rolle i eksempelvis kapitalkravsdirektivet, og at de derfor bør leve op til høje standarder, hvad angår tilgængelighed, kvalitet og troværdighed; tilskynder Værdipapir- og Børskommissionen (SEC) og CESR til nøje at overvåge kreditvurderingsbureauer på basis af Den Internationale Børstilsynsorganisation IOSCO's etiske regler og til at rådgive med hensyn til om der er brug for yderligere regulering;
6. forventer en øget konkurrence mellem handelsplatforme som følge af gennemførelsen af

1 EUT C 45 af 23.2.2006, s. 140.

2 P6_TA(2006)0294.

(Ekstern oversættelse)

direktiv 2004/39/EF¹ om markeder for finansielle instrumenter, men også en øget konsolidering af de store børser; mener, at en stærk tværatlantisk ensartethed af regler og tilsynspraksis er nødvendig; understreger, at god forvaltningsskik er bydende nødvendig, og at brugernes indflydelse ikke skal nedbrydes med skiftende ejerskab;

7. gentager behovet for at forbedre clearing- og afviklingsinfrastrukturen både med henblik på prisgennemsigtighed og konkurrence såvel som den offentlige interesse for afviklingssikkerhed, mens det tilskynder til et fremskridt med hensyn til at fjerne de andre barrierer, der blev identificeret i Giovannini-rapporten fra 2001; har til hensigt nøje at undersøge udviklingen omkring de etiske regler og Target 2-værdipapirer i denne sammenhæng;
8. påpeger den stigende indflydelse fra stemmeafgivning ved mellemmands fuldmagt; beder Kommissionen nøje overvåge virkningerne af det kommende direktiv om aktionærs udøvelse af stemmerettigheder i selskaber (KOM(2005)0685), der letter stemmeafgivning ved fuldmagt, og præsenterer fokuserede foranstaltninger mod risikoen for markedsdominans, markedsmisbrug og interessekonflikter ved sådanne mellemmand;
9. påpeger, at en lille gruppe af store investeringsbanker giver ydelser til alle højtstående udstedere og investorer, herunder sig selv; hilser den øgede overvågning af tilsynsførende på simple sager om markedsmanipulation, insiderhandel eller *front running* velkommen; tilskynder Kommissionen til i samarbejde med USA's myndigheder at påbegynde en dybdegående sektorundersøgelse for at undersøge om de interne etiske regler og "vandtætte skotter" er tilstrækkelige til at opnå et behørigt fælles forvaltningsniveau og markedsgennemsigtighed og forhindre interessekonflikter;

Alternative investeringsinstrumenter

10. er opmærksom på den hurtige stigning i antallet af alternative investeringsinstrumenter (hedgefonde og venturekapital), der giver likviditet og risikospredning på markedet, men som også kan give anledning til systemisk risiko, stadigt højere niveauer af fremmedkapital og gældsreter for virksomheder og høje risikoniveauer for andre finansielle institutioner;
11. beklager, at Kommissionens undersøgelser indtil videre kun har fokuseret på vækstbarrierer for sådanne fonde og ikke på huller i oplysningsforskrifterne med hensyn til fælles forvaltning og investeringspolitik eller på tilpasning af reglerne for niveauet af fremmedkapital og risikostyring og -spredning; beder om en bredere og mere kritisk tilgang;
12. tilskynder Kommissionen til at vurdere tilsynskvaliteten på udenlandske anbringelser og øge samarbejdet; anbefaler at tilslutte sig USA med hensyn til at undersøge kompensatoriske foranstaltninger som skatter på særlige finansielle transaktioner;

¹ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

Adgang til finansiering på detailmarkedet

13. bemærker, at EU's finansielle detailmarkeder stadig er utilstrækkeligt integreret på tværs af landegrænserne; bemærker, at forbrugere foretrækker fysisk tilstedeværende institutioner frem for virtuelle, hvilket resulterer i en hovedsagelig indenlandsk finansieringsstruktur; advarer mod bare at overhale de nationale forbrugerbeskyttelsestraditioner og retssystemer med en alle-er-ens-harmonisering;
14. foretrækker en mere fokuseret tilgang, der er rettet mod de konkrete barrierer, der er for mobile brugere på tværs af landegrænserne; tilskynder til, at den finansielle industri udvikler paneuropæiske finansielle pilotprodukter, såsom pensioner, pant i fast ejendom eller forsikringsprodukter; opfordrer Kommissionen til at udvikle et passende rammesystem for regulering og tilsyn, kontraktmæssig lovgivning og forbrugerbeskyttelse for sådanne produkter, der skal gælde og gensidigt anerkendes inden for EU;
15. har taget i betragtning, at sektorundersøgelsen på detailbankområdet og betalingskortsystemer identificerer flere områder, der kunne forbedres, men advarer om, at en åbning af de eksisterende mangelfulde systemer ikke bør føre til en situation, hvor en stor markedskoncentration kan skabe nye mangler og prisbegrænsninger;
16. anerkender udfordringerne i forbindelse med befolkningens aldring; lægger vægt på fordelene ved fælles arbejdsmarkedspensioner under anden søjle oven i ordentlige pensionsordninger baseret på solidaritet under første søjle; støtter direktiv 2003/41/EF¹ om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed som det specifikke regelsæt for pensionsfonde;
17. bemærker, at for mange EU-borgere udelukkes fra grundlæggende finansielle tjenesteydelser; beder Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse om tilgængeligheden af ydelser som bankkonti, pengeautomater, kreditkort og lån til lav rente; opfordrer til at overveje universelle ydelsesforpligtelser for finansielle institutioner for at give sådanne grundlæggende tjenesteydelser;
18. påpeger væksten i antallet af specifikke udbydere af finansielle tjenesteydelser til indvandrergrupper, der overfører betalinger og udvikler islamisk bankvirksomhed; advarer om, at kravene til disse nye nicheaktører skal være skrappe, men samtidig ikke alt for restriktive, for at forhindre dem i at forsvinde ind i en gråzone, hvor ingen overvågning er mulig;
19. hilser den øgede opmærksomhed over for bevilling af mikrokredit som et bidrag til selvstændigt erhverv og igangsættelse velkommen; beder om, at Basel-reglerne bliver tilpasset med mikrokreditaktiebeholdninger for øje, og at der bliver sat en grænse for de ofte urimelige omkostninger ved små lån; tilskynder Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan for mikrofinansiering ved at bruge de bedste praksisser både i og uden for Europa;

¹ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

Finansielle færdigheder og brugerinput i den taktiske planlægning

20. mener, at etableringen af et integreret europæisk finansielt marked er mere end bare at give forbrugerne flere valgmuligheder; understreger, at fremme af finansielle færdigheder og adgang til ordentlige oplysninger og upartiske investeringsråd er meget vigtigt;
21. støtter kraftigt Kommissionens initiativ til at opgradere befolkningens finansielle færdigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge indsatsen for at skabe specifikke programmer og hjemmesider, men tilskynder dem også til at gøre det til en integreret del af den grundlæggende skoleuddannelse;
22. hilser etableringen af en forbrugergruppe for finansielle tjenesteydelser og forsøgene med at involvere brugerrepræsentanter i ekspertgrupper og samråd velkommen; bemærker ikke desto mindre, at forbrugernes og slutbrugere som små og mellemstore virksomheders stemme er langt bagud i forhold til den finansielle industri; anbefaler etablering af en europæisk budgetpost til at finansiere finansiell markedsekspertise i organisationer for forbrugere og små og mellemstore virksomheder for at kunne bidrage til FSAP's rådgivningsproces;

Bedre regulering

23. er helt enig i målene om bedre regulering og professionelle konsekvensanalyser; understreger, at analyserne ikke skal være begrænset til de finansielle aspekter, men tage sociale, samfundsmæssige, miljømæssige, kulturelle og andre aspekter i betragtning;
24. hilser udvalgsprocedureaftalen velkommen; støtter tilpasning af de instrumenter, der hører til det finansielle område; anbefaler, at instrumenterne fra før Lamfalussy ændres; insisterer på, at Parlamentet skal tillades at have observatører i niveau 2-udvalg (N2-udvalg);
25. ønsker hurtige lovgivningsprocedurer, hvor det er muligt, men advarer om, at det at satse på aftaler efter førstebehandlingen ikke skal hindre kvaliteten af beslutningerne eller påvirke den demokratiske proces; foreslår en evaluering af disse processer og en udarbejdelse af en forretningsorden for at sikre gennemsigtighed og demokratisk kontrol;

Systemisk risiko

26. tager innovative teknikker til risikoreduktion, den betydelige vækst på kreditderivatmarkederne, den øgede systemiske vigtighed af store paneuropæiske finansielle koncerner og finansielle ikke-bankinstitutioners voksende rolle, såsom hedgefonde og venturekapital i betragtning;
27. påpeger, at disse markedsændringer også ændrer den systemiske risikos natur, kilde og overføring, og dermed ændres effektiviteten af eksisterende forudgående værktøjer til risikoreduktion; opfordrer til at identificere og evaluere kilderne til systemisk risiko og den underliggende dynamik i finansielle kriser i forbindelse med de ændringer, der er

(Ekstern oversættelse)

beskrevet;

28. er bekymret over, at det nuværende splittede tilsynsgrundlag ikke kan følge med det finansielle markedes dynamik og kan hindre tilstrækkelig og hurtigt reaktion i tilfælde af en stor systemisk krise, der påvirker mere end én medlemsstat;
29. værdsætter Økofin-Rådets beslutning om at påbegynde kriseøvelser for at teste om tilsynsmyndighederne, finansministrene og centralbankerne reagerer behørigt; opfordrer den fælles arbejdsgruppe nedsat som opfølgning til at træffe modige slutninger, selvom disse måtte være politisk følsomme;

Regulerings- og tilsynsstruktur

30. er imponeret over det arbejde de europæiske tilsynsudvalg (CESR, Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) udfører med hensyn til at rådføre sig med markederne, rådgive Kommissionen og Rådets N2-udvalg og frem for alt med hensyn til fremskridtene i forbindelse med konvergens mellem regulerings- og tilsynspraksis;
31. tilskynder de tre niveau 3-udvalg (N3-udvalg) til at forbedre konsistensen i tilsynsreguleringen på sektorniveau og tilsynsbestemmelserne for store finansielle koncerner, der har at gøre med de samme eller lignende produkter, og hvor det er nødvendigt give råd til lovgiverne for at kunne revidere reglerne i overensstemmelse hermed;
32. tilskynder N2- og N3-udvalg til at begrænse den nationale anvendelse af skønsbeføjelser og "overimplementering" (*gold plating*); mener, at det kan hjælpe, hvis N3-udvalg i højere grad også kan fungere på grundlag af beslutningstagning ved kvalificeret flertal;
33. understreger vigtigheden af et integreret europæisk system med samarbejdende tilsynsførende, der er i stand til at sikre et effektivt tilsyn med store finansielle aktører såvel som lokale enheder med rod i nationale traditioner; understreger, at alle dele af det system skal tage disse traditioner i betragtning i forbindelse med den måde, hvorpå de udfører deres forretningstilsyn på stedet;
34. bemærker, at det nuværende samarbejdssystem er for svagt til at kunne give et virkeligt overblik over markedets hovedaktørers systemiske og forsigtighedsrisici; støtter en veludrustet ledende europæisk tilsynsmyndighed med de rette kompetencer til at føre tilsyn med store finansielle konglomerater på tværs af grænser og sektorer; tilskynder til aftaler og etiske regler mellem medlemsstater og centralbanker med hensyn til finansiel støtte til en sådan topstruktur med hensyn til forpligtelser vedrørende kautionering og *lender of last resort*;
35. er opmærksom på, at mange medlemsstaters betænkeligheder i forbindelse med at overføre kompetencer til ledende eller hjemlige tilsyn også kan gøre dem uvillige til at acceptere sådan en superstruktur; understreger imidlertid, at deltagelse i et centralt system vil øge de mindre tilsynsmyndigheders indflydelse sammenlignet med den nuværende

(Ekstern oversættelse)

- situation, hvor de i høj grad er afhængige af nogle få nationale tilsyn;
36. er positiv over for tilsynskollegier, der behandler finansielle konglomerater; som opererer inden for flere forskellige retssystemer; bemærker, at disse kollegier mangler de nationale mandater til at flytte kompetencer, til at acceptere flertalsbeslutninger eller til simpelthen at bruge tilstrækkelige ressourcer og ekspertise på kollegiernes arbejde; er bekymret over, at også grænserne for dette frivillige samarbejde bliver synlige, når virkelige krisesituationer opstår;
 37. mener, at en mere præcis fordeling af rollerne mellem Rådet, Kommissionen og N3-udvalgene er ønskelig; mener også, at der kræves et højt niveau af uafhængighed og neutralitet, der ikke kan kombineres særlig godt med en alt for politisk profil, for at få et stærkt tilsyn (især hvor der er en klar forbindelse til konkurrencemæssige spørgsmål);
 38. hilser Økofin-Rådets beslutning om at oprette en undergruppe til Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser, der skal tage sig af langsigtede tilsynsspørgsmål, der skal rapporteres i oktober 2007 velkommen; forventer, at denne gruppe kommer med en retfærdig analyse af den nuværende situation; gentager forslaget om at etablere en ny interinstitutionel vismandsgruppe, der skal sætte skub i yderligere konkrete tiltag i retning af integration og effektivisering af den finansielle regulerings- og tilsynsstruktur;
 39. opfordrer Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalg til ikke at begrænse sig selv til at overvåge den tekniske proces, men at bruge sin ekspertise til at bidrage til en yderligere fremsynet debat i dets endelige konklusioner til efteråret;

Global påvirkning

40. mener, at en tilsynsstruktur med et europæisk topsegment kan styrke EU's indflydelse rent globalt og være modvægt til USA's dominans med hensyn til selvregulerende organer såsom IASB; håber, at det også vil være muligt at bringe Den Internationale Valutafond tilbage som en reel global valutamyndighed og -aktør, der kan forebygge kriser og genoprette global uligevægt;
41. fremhæver vigtigheden af, at USA's myndigheder gennemfører Basel II såvel som den gensidige anerkendelse af SEC's regnskabsstandarder; tilskynder til mere samarbejde mellem den europæiske union og USA med hensyn til at føre tilsyn med investeringsinstrumenter med stor fremmedkapital såsom hedgefonde;
42. peger på EU's ledende rolle i det nuværende arbejde med *Solvency II* og forventer, at dette får indflydelse på den globale reguleringsstruktur og Det Internationale Forsikringstilsynsorgan IAIS' arbejde med normfastsættelse;

o o
o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser har bidraget til at levere et integreret og velfungerende europæisk kapitalmarked, der er ledende på verdensplan, ikke mindst på grund af kvaliteten og soliditeten i dets reguleringer. Man kunne nu spørge sig selv: Hvem profiterer af denne succes? Profiterer slutbrugerne i samme omfang som de store multinationale aktører, der styrkede deres internationale position i en konsolidering, der førte til ret dominerende positioner i toppen af de finansielle markeder?

Konsolideringen i toppen af markedet er stærk med 30-40 store, grænseoverskridende finansielle aktører og en høj koncentration i flere medlemsstater. Fusions- og overtagelsesaktiviteterne har været talrige, og nationale markeder i nye medlemsstater er domineret af udenlandske aktører. Grænserne mellem de forskellige sektorer bliver mere og mere udviskede på grund af f.eks. direktivet om markeder for finansielle instrumenter, der har ført til initiativer som Turquoise-projektet inden for alternative handelsplatforme, kapitalkravsdirektiverne og *Solvency II*, der giver mulighed for konvergens mellem bank- og forsikringsaktiviteter gennem avancerede risikostyringssystemer.

Den høje grad af konsolidering kan føre til spørgsmål om konkurrencelovgivning og markedssvigt. Kan en stor børsnoteret virksomhed (som er noteret på en af de større børser og er helt involveret i en sådan konsolidering) overleve uden en vurdering fra et eller flere af de tre store kreditvurderingsbureauer, uden topinvesteringsbankernes tjenesteydelser, der følger med en fusion eller overtagelse, eller uden et af de fire store revisionsfirmaer i forbindelse med deres regnskab?

Hvad sker der bag og mellem City of Londons og andre finanscentres vandtætte skotter? Er der tilstrækkelig konkurrence i toppen af markedet? Dette er et af de første spørgsmål, der stilles i denne rapport, og det fører til forslag om en mere dybdegående økonomisk konsekvensanalyse og GD for Konkurrencens sektorundersøgelser om muligt i samarbejde med USA's og andre i verdens myndigheder.

Et andet vigtigt aktuelt fænomen er den hurtige stigning i alternative investeringsforretninger ofte med base på eksotiske steder uden for EU. Bibringer venturekapitalselskaber og hedgefonde økonomien de ønskede investeringer i innovation, bæredygtig vækst, højere kvalitet i arbejdet og social samhørighed? Eller har de tilvejebragt mere fremmedkapital i virksomheders gældsbyrder, forringelse af deres obligationers status og større risikokompleksitet og -samhørighed i forbindelse med komplekse finansielle produkter som kreditrisikoderivater? Kan kurssikringsteknikker, der formindske risikoen for individuelle investorer, også sprede og formindske risici på makroniveau, eller fører de kun til flokopførsel?

Kommissær McCreevy synes indtil videre kun at fremme disse alternative investorer som likviditetsgivere og som aktivistaktionærer. Hans største bekymring er at få fjernet barriererne for privat investering, og han afholder sig fra enhver diskussion om yderligere regulering. Tilsynsmyndigheder, centralbanker og Den Europæiske Centralbank bliver som deres

(Ekstern oversættelse)

amerikanske modstykker mere og mere klar over de finansielle stabilitetsrisici og systemiske risici, der er involveret. Der er iværksat undersøgelser af markedsmanipulation og insiderhandel. De stigende mængder fremmedkapital og de stigende gældsrafter, som virksomhederne oplever, den øgede risiko, som konsortialbanker oplever, og de stadigt mere komplekse finansielle teknikker til spredning af risici (såsom kreditrisikoderivater) har ført til advarsler og undersøgelser. Det modsatte af større spredning og likviditet er en større indbyrdes afhængighed mellem investeringer og risici, hvilket i tilfælde af en større betalingsstandsning kan føre til en uforudset dominoeffekt på hele det globale finansielle marked. Ud over individuel gennemgang og overvågning af de regulerede dele af systemet og bedre registrering og overvågning af de uregulerede dele er en generel makroøkonomisk analyse af de systemiske og operationelle risici, hvad der behøves i et samarbejde mellem alle tilsynsførende og politiske aktører.

Et tredje emne i denne rapport er den meget lavere grad af integration på detailmarkederne for finansielle tjenesteydelser. Svaret på de traditionelle indenlandske finansieringsstrukturers vedvarende dominans er ikke bare at åbne de nationale markeder ved at fremtvinge accept af udenlandske produkter og salgsmetoder på grundlag af deres oprindelseslands tilsyns- og forbrugerbeskyttelsessystemer. Traditioner med hensyn til forbrugerbeskyttelse og at føre virksomhedstilsyn er stærkt rodfæstede i forbindelse med forskellige lovmæssige og socialøkonomiske systemer og skal ikke bare overhales af en alle-er-ens-harmonisering. Fokus bør her være på mere konkrete krav fra mobile brugere på tværs af grænserne end på ambitioner om at fremme handel på tværs af grænserne blandt indenlandske forbrugere for at skabe mere konkurrence og flere valgmuligheder. Ordføreren ser gerne den finansielle industri udvikle paneuropæiske finansielle pilotprodukter, såsom pensioner, pant i fast ejendom eller specifikke forsikringsprodukter. En behørig ramme for tilsyn, kontraktmæssig lovgivning og forbrugerbeskyttelse skal udvikles, for at disse produkter skal kunne anvendes på tværs af grænserne inden for EU og gensidigt anerkendes af alle involverede myndigheder.

Efterspørgslen på mikrokredit fra selvstændige og tidligere uformelle individuelle sektorer, der bestræber sig på at starte deres egen virksomhed er kun for nyligt blevet anerkendt og kun modvilligt mødt af kreditudbydere. Ordføreren foreslår, at Kommissionen på grundlag af den bedste praksis hvad angår retlige og forskriftsmæssige rammer i og uden for Europa skal præsentere en handlingsplan for mikrofinansiering.

Bæredygtig finansiering af yderligere demografiske ubalancer via finansierede pensionssystemer påpeges ligeledes. Ud over den første søjles forsyning af fordelingsindkomst til pensionister har den anden søjles arbejdsmarkedspensioner en rolle at spille. Den store udfordring ligger i at gøre dem tilgængelig for flere end blot nogle få. Især den anden søjles solidaritetsbaserede ordninger skal udvikles yderligere og ikke modarbejdes og trues af forordninger eller foranstaltninger, der synes at føre til forværrede ordninger, der flytter alle investeringsrisiciene over på den individuelle deltager. Tilsynsmyndighederne skal skelne mellem det specifikke direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser og den generelle Solvency II-tilgang.

Adgang til grundlæggende tjenesteydelser er et andet stort spørgsmål. En bankkonto, adgang til pengeautomater, kreditkort eller andre sikre betalingssystemer, muligheden for finansielle overførsler til en lav pris, at opspare eller låne penge – disse er grundlæggende behov, der bør

være tilgængelige for alle borgere. Dette er dog ikke tydeligt overalt. En lav indkomst, tidligere registreret gældsættelse, det at bo i det forkerte kvarter eller selv det at have det forkerte navn gør, at mange europæiske borgere ikke accepteres som bankkunder, og at de dermed udelukkes fra at benytte grundlæggende finansielle tjenesteydelser. Kommissionen anmodes om at iværksætte en europæisk undersøgelse for at analysere tilgængeligheden af grundlæggende finansielle ydelser og om at overveje, hvorvidt og i hvor stor udstrækning det er ønskeligt og muligt at håndhæve universelle ydelsesforpligtelser for finansielle institutioner for at kunne tilbyde disse grundlæggende tjenesteydelser.

Et fjerde sæt anbefalinger helliges styrkelsen af finansielle færdigheder og brugerinput i den taktiske planlægning. I et finansielt miljø, der udvikler sig hastigt, og som har nye og komplekse produkter og gode salgs- og marketingteknikker er det ikke nok kun at sige, at forbrugerne skal have flere valgmuligheder. Ud over gennemskuelige krav og beskyttende rammer er også fremme af finansiell viden og uddannelse af forbrugere et offentligt ansvar. OECD anbefalede i 2005 at øge indsatsen inden for finansielle færdigheder og uddannelse. Nylige undersøgelser viser et ubehageligt billede, på hvilket et af de slående beviser er, at den yngre generation klarer sig endnu dårligere end deres forældre. Det er tydeligt, at forbedrede finansielle færdigheder og forbedret finansiell uddannelse via specifikke programmer og hjemmesider, men også som en integreret del af den grundlæggende skoleuddannelse er en ubetinget nødvendighed, selvom den ikke skal ses som en erstatning for beskyttelse og tilsyn.

Sammenlignet med det store input fra udbydere af finansielle tjenesteydelser i forbindelse med forberedelsen af lovgivningen og den taktiske planlægning på europæisk niveau høres forbrugerne og brugerne, såsom små og mellemstore virksomheder næsten ikke. I 2004 etablerede Kommissionen FIN-USE, hvor 14 uafhængige eksperter kommer med deres input på individuel basis om de mange sager om det finansielle marked, som Generaldirektoratet for Det Indre Marked arbejder på. FIN-USE's relevans og effektivitet bliver evalueret dette forår. Ud over dette akademiske forum blev der i sommeren 2006 nedsat en forbrugergruppe for finansielle tjenesteydelser, der, som en undergruppe til Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelses dialog med forbrugerne, tilsigter at have et stærkere forhold til forbrugerorganisationer. Vores egen erfaring i Europa-Parlamentet viser, at forbrugere og slutbrugere er stærkt underrepræsenteret i interessegrupper for de forskellige FSAP-sager. Ordføreren anbefaler, at Kommissionen overvejer at støtte og finansiere eksperter, der er tæt forbundet eller direkte udpeget til de europæiske forbruger- og brugerorganisationer for finansielle markedsprodukter og tjenesteydelser, og som vil være i stand til at holde styr på alle rådgivnings- og reguleringsaktiviteterne på FSAP-området.

På det institutionelle område gentager ordføreren den linje, som Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg har fulgt, og som fokuserer på bedre regulering via grundige konsekvensanalyser og konsistent gennemføring og håndhævelse. Udvalgsprocedureaftalen støttes, og kravet om observatører fra Europa-Parlamentet i niveau 2-udvalg gentages.

Der gives stor opmærksomhed til regulerings- og tilsynsstrukturen. Ordføreren advarer om, at den nuværende opdeltede tilsynsramme måske ikke kan følge med det finansielle markeds dynamik især med hensyn til at overskue komplekse nye produkter og deres gensidige påvirkning og effekt på makroniveau. Mens det nuværende system måske ses i stand til at sikre et effektivt forretningstilsyn i forbindelse med national tradition og praksis for tilsyn på

(Ekstern oversættelse)

stedet, taler ordføreren for et tilsynssystem baseret på de eksisterende indenlandske strukturer og traditioner for tilsyn og håndhævelse, herunder også et veludrustet europæisk ledende niveau med et mandat til at føre tilsyn med systemiske og stabilitetsrisici i de store finansielle konglomerater på tværs af grænser og sektorer.

Hun hilser Rådets og ECB's arbejdsgruppes aktiviteter, der har ført til et udkast med erfaringer fra kriseøvelsen, der blev afholdt i april 2006 og oprettelsen af en FSC-undergruppe, der skal behandle problemerne med tilsynsstrukturen på lang sigt, velkommen. Europa-Parlamentets forslag om etablering af en rådgivende gruppe af vismænd på højt plan gentages, og Det Interinstitutionelle Overvågningsudvalg opfordres til at trække nogle yderligere grænser for Lamfalussy-procedurens fremtid. I efteråret vil der være forskellige rapporter, der skal analysere situationens tilstand og skabe grundlag for yderligere tiltag i regulerings- og tilsynsstrukturen. FSAP's fortsatte fremskridt og succes kræver en pålidelig og professionelt veludrustet europæisk tilsynsstruktur, der matcher de ca. 30 - eller endnu færre med mere konsolidering – store aktører på europæisk niveau, der også eksternt kunne forstærke europæisk indflydelse på de globale regler og deres håndhævelse over for aktører på de europæiske markeder, men med base uden for EU.